

K 7/M 45

рама

120000868597

ЕСТИВАЛ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

17 – 31 МАРТ '98

Русе, България

Ministry of Culture
Municipality of Rousse

XXXVIII INTERNATIONAL FESTIVAL
MARCH MUSIC DAYS

17 – 31 MARCH '98

Rousse, Bulgaria

Министерство на културата
Община – Русе

**XXXVIII МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“ – РУСЕ
17 – 31 март '98**

**Концерт на
ПЛОВДИВСКА
ФИЛХАРМОНИЯ**

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868597

Диригент:
Георги ДИМИТРОВ

Солист:
Йовчо КРУШЕВ – пиано

448317

22 март – неделя

Начало – **19 ч.**

Зала „Филхармония“

Програма

I.

Морис Равел
(1875 – 1937)

- „Павана за една починала инфанта“
(1899)

Мануел де Файя
(1876 – 1946)

- „Нощи в градините на Испания“
за пиано и оркестър
(1909 – 1915)

I. В Хенералиф

II. Далечен танц

III. В градините на Сиера Кордова

II.

Клод Дебюси
(1862 – 1918)

- „Образи“
за симфоничен оркестър
(1906 – 1912)

I. Жиги

II. Иберия

– „По улиците и пътищата“

– „Ароматите на нощта“

– „Утро на празничния ден“

III. Пролетни хора

В ранните си произведения **Равел** и неговият съвременник Дебюси възраждат старинните жанрове на френската клавишинна музика от XVII и XVIII век. „**Паваната**“ на Равел, още с появата си навремето, очарова публиката със своите красиви мелодии и свежия хармоничен език. Древният испански танц, претворен в музиката на композиторите от XVII – XVIII в., се отличава с тържествен дворцов характер и бавен ход. Докато пиесата на Равел носи по-светли и лирични настроения, които на места придобиват печален нюанс, а другаде преминават в лека ирония.

Оригиналът на „Паваната“, писан през 1899 г., е за соло пиано. Десетина години по-късно, в 1910 г., Равел я оркестрира. В оркестровия си вариант пиесата притежава всички белези, типични за симфоничните произведения на композитора – темброва разграниченост, бляскава звучност, стремеж към отчетливо развитие на формите. Една от най-точните характеристики за цялото симфонично творчество на Равел дава друг композитор – Мясковски: **„У Равел няма несполучливи произведения. Формата им е блестяща и завършена, оркестърът – ослепително звучен...“**

Сюитата **„Нощи в градините на Испания“** е безспорно един от върховете в творчеството на **Де Файя**. Голямата привързаност на композитора към родната природа и към испанските музикални народни традиции се усеща във всеки такт на произведението. Де Файя пресъздава нощните пейзажи и настроения от различни местности на Испания, но в неговите музикални поеми природата е само фон. Авторът предпочита да обърне повече внимание на човешките преживявания и да разкрие лиричната страна на испанската душевност.

Елементи от испанската народна музика могат да се открият във всяка една от трите части на творбата. Така например, страстната мелодия от I ч. (II тема) звучи като истинска народна песен. Любопитно е, че композиторът почти никога не използва оригинални народни мотиви, но създава мелодии, много близки по своя характер до народното творчество. Някои от познавачите на музиката на Де Файя намират, че Втората част пресъздава танц с типично мавритански облик. Но като че ли испанска-

та звучност най-лесно се долавя в Третата част, където и оркестърът, и клавирната партия имитират виртуозно свирене на китара.

Докато пребивава в Париж, Де Фаїя се запознава с изкуството на Дебюси, което оказва силно въздействие върху музиката му. Действително, музикалният език на „Нощи в градините на Испания“ е в голяма степен повлиян от френския импресионизъм. Композиторът сам нарича сюитата си „музикални импресии“ („музикални впечатления“). Непринудената, свободно развиваща се форма, богатата ладово разнообразна хармония, необичайните темброви съчетания и ярката оркестрация на произведението водят началото си от творчеството на френските импресионисти.

Същевременно „Нощите“ имат и свои индивидуални особености. Де Фаїя, въпреки многоцветното пишно звучене, излага лаконично музикалните си мисли. В тази творба музиката му е едновременно силно емоционална и съдържана. С много вкус са съчетани клавирната и оркестровата партия, като пианото става главен участник в симфоничния ансамбъл (а не самоцелно солиращ инструмент).

Но може би най-ценните качества на „Нощите в градините на Испания“ са нейното деликатно очарование и възвишената ѝ поетичност, с които творбата завладява публиката и до сега.

Дебюси високо оценява творчеството на старите френски майстори Рамо и Купрен. Точно от там тръгва привързаността на композитора към жанровите елементи, към ритмите и интонациите на народните танци, които той умело съчетава в музиката си с изтънчените импресионистични хармонии.

Всяка част на оркестровата серия „**Образи**“ претворява традиции от народната музика на различни народи – английски („Жиги“), испански („Иберия“), френски („Пролетни хора“).

По оригинален начин е пресъздаден английският танц жига в I ч. на „Образи“. Тук композиторът противопоставя, но на места и събира в едновременно провеждане два контрастиращи си тематични комплекса. Първият от тях е архаичен напев на жига, звучащ в любовен обой. Темата е твърде отдалечена от оригиналния бърз народен танц – жигата на Дебюси е в умерено темпо и сякаш напълно е лишена от танцувалност. Съвсем друг е характерът на втория тематичен комплекс – динамичната танцувална тема в непрекъснат точкуван ритъм рязко и демонстративно руши печалната атмосфера, създадена от I тема. Към края конфликтът между двата тематични комплекса отслабва и частта завършва в по-ведро настроение.

Най-известната част от серията „Образи“ е „Иберия“. Тя зашеметява със своя блясък и с изключителната си темброва и ритмическа изобретателност. Всяка една от трите „испански картини“, които Дебюси рисува, има специфичен облик и очарование. В първия епизод – „По улиците и пътищата“ – най-важна е ролята на танца. Композиторът пресъздава пъстротата на испанските улици, пълни с разхождащи се и танцуващи хора.

„Ароматите на нощта“ притежава много силно поетично обаяние. Чрез богати сцени на хармонични багри и чрез майсторска оркестрация Дебюси постига неповторима сладостна звучност.

Последната картина („Утро на празничния ден“) показва постепенното настъпване на деня и развихрянето на шумния празник. Музиката е гръмогласна и пронизителна. Дебюси търси и по-преки звукоизобразителни ефекти – понякога струнните групи буквално имитират звучността на китара.

Големият симфоничен цикъл завършва с „Пролетни хора“. Преходът от зимата към лятото, от студа към животворната топлина, е пресъздаден чрез постепенно проясняване на настроенията в музиката. В пищния и огромен по състав оркестър се долавят радостните птичи песни и ромоленето на пролетните води.

Повече от две десетилетия изтъкнатият наш пианист, композитор, теоретик и педагог **Йовчо Крушев** участва активно в музикалния живот. Като изпълнител гостува в редица страни, неизменно високо оценен от критиката. Клавирният му репертоар обхваща творби от всички стилове и епохи – от старите майстори до авангарда на XX век. Изнесъл е стотици концерти и рецитали, има множество участия в български и международни музикални фестивали, записи, пъстри изпълнения на наша и чужда съвременна музика и т. н.

Йовчо Крушев е лауреат на няколко международни конкурса за пианисти и за композитори. Творчеството му включва камерни, солови, хорови и симфонични произведения, църковна музика, музика към театрални постановки. Носител е на български и чуждестранни награди за цялостна дейност.

Й. Крушев е доцент в Държавната музикална академия – в катедрите по пиано и по дирижиране. Много от неговите студенти също концертират, а някои от тях вече са и лауреати на международни конкурси.

Георги Димитров започва да учи цигулка при известния педагог Б. Розенберг. Завършва Българската държавна консерватория през 1971 г. със специалности оркестрово дирижиране (при проф. Влади Симеонов) и цигулка (при проф. Михаил Балкански). През 1976 г. специализира при проф. Евгени Мравински и проф. Арвид Янсонс.

От 1976 до 1982 г. е диригент на Пловдивската филхармония, а впоследствие – главен диригент на Русенската опера. През концертния сезон 1990/1991 г. е назначен за диригент на симфоничния оркестър на Република Сан Марино и все още изпълнява задълженията си там.

Дирижирал е всички български симфонични оркестри и е канен като гост-диригент на редица известни оркестри в Русия, Румъния, Унгария, Германия, Италия, Полша, Чехия, Куба, Мексико и др.

От сезон 1995/1996 г. Георги Димитров е главен диригент на Пловдивската филхармония.

Пловдивската филхармония изнася първия си концерт на 13 октомври 1945 г., а от 1 януари 1946 г. вече е държавна институция. В момента разполага с около 80 висококвалифицирани музиканти и богат репертоар от класиката до съвременността. Филхармонията е свирила под ръководството на редица видни български и чужди дириженти: Вл. Симеонов, М. Мехмедов, Д. Петков, Д. Манолов, Г. Димитров, Е. Чакъров, В. Ровицки, Я. Ференчик, Ц. Цеккин, Н. Рахлин и др.

С оркестъра са излизали на сцена много изтъкнати солисти: Дм. Шостакович, Р. Ричи, Св. Рихтер, М. Ростропович, Х. Шеринг, Ю. Буков, Н. Гяуров и др.

Пловдивската филхармония гастролира успешно в Германия, Франция, Испания, Полша, Русия, Чехия, Гърция, Австрия, Швейцария, Италия. Осъществява множество радио- и телевизионни записи, издава аудио- и видеокасети и компактдискове.

Понастоящем главен диригент на състава е Георги Димитров.

**Програмата подготви:
Виолета НАЛЕТОВА**

• **Фотоизложба****„ПАНОРАМА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ“**

17 – 31 март, зала „Филхармония“ (фоайе)

Какво точно представлява Европейската общност или Европейският съюз, както днес я наричаме? Как всъщност е създадена днешна Европа и как влияе тя на нашето ежедневие?

С изложбата се опитваме да отговорим на тези въпроси.

Изложбата представя европейските институции и основните им постижения и се стреми да разкрие богатството и разнообразието на европейските традиции и култура. Изтъкват се икономическите успехи и предимствата на еднородствието в търговските отношения с партньорите извън Европа.

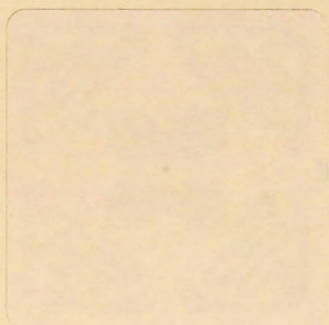
Тази изложба гостува в Русе във връзка с проект **„ДЕН НА ЕВРОПА“**, който се осъществява от Община – Русе и партньори и се финансира от **ПРОГРАМА „ФАР“ – Проект BG 9409 „Информация за Европейското споразумение“**.

Основна цел на проекта е да информира обществеността за Европейския съюз и пътищата за евроинтеграцията на България.

Пълна информация за проекта, както и разнообразни материали за ЕС, могат да бъдат намерени в **ИНФОРМАЦИОННИЯ ЦЕНТЪР** на програма „Ден на Европа“.

**Община – Русе,
отдел „Култура“, ул. „Цариброд“ 3
(срещу Телевизионния център);
тел. и факс: 22 57 51.**

Европейски съюз

European Union

Британски съвет

British Council

Министерство на външните
работи на Австрия

Ministry of Foreign Affairs
of Austria

Европейски Културен Фонд
APEXchange

ECF – **APEXchange**

Клуб „Отворено общество“ – Русе

Open Society Club – Rousse

Център за изкуства „Сорос“ – София

Soros Centre for the Arts – Sofia